

Мактуб

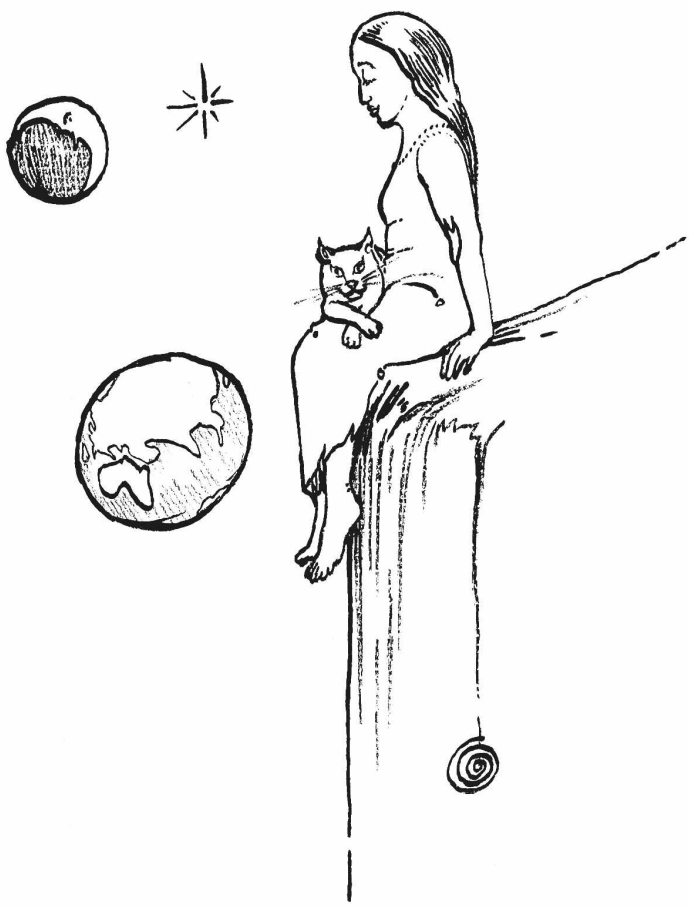
Стихотворения за Съдбата
от Елен Колева

Посвецавам своята „Мактуб“ (Съдба) на сродната си душа!
Която ми вдъхна поетичен живот,
така както Бог дарява с дух своите деца!
„Няма как да спра да те обичам,
когато непрестанно те обичам”

Обичат те...

Стоя

Стоя над бездната на живота.
Едно дихание ме разделя от падението,
но и една силна молитва ми дава криле.
Там долу е всичко извървяно,
изстрадано, научено и преживяно.
Тук горе е съвещанието ми с Бог
и мъдрите създатели на света.
Аз не съм от този свят,
макар да имам тяло като вас.
Обичам ви всички до един,
мои братя и сестри,
но друга е реалността на моята душа.
Там, където тя вирее, има само светлина.
Вие ме учехте да стъпвам здраво,
да правя нещата с усилие,
да се предпазвам, да прикривам,
да лавирам, да се конкурирам,
да забвемам...
Затова аз сега ви връщам уроците
чрез любовта на своите думи.
Това е единственият начин да оцелея,
да бъда, каквато съм!

Вече умея

... На мен не ми е тъжно.
Много повече от тъжно ми е.
Просто понякога пропадам.
Заради липсата на стабилност,
заради самотата,
заради болката.
Засилена чувствителност към живота.
Това е!
Но се оправям след време.
Качвам се на покрива и гледам
града, небето: мечтая.
Краката ми висят
и тръпката в корема е голяма.
Затварям очи и
политам към живота и хората.
Летя и се питам:
дали, ако докосна земята,
ще мога да се отлепя
и след това да продължа.
Събуждам се от свистенето на вятъра,
все още стояща на ръба,
все още високо.

Ако някой има сили да ме обича

Уморих се от невъзможност!
Няма да натрапвам своите чувства!
Ако някой има сили да ме обича,
да ме извади от мътните води на тъгата, добре!
Ако ли не – ще продължа смирено!
Ще ставам сутрин, ще ходя, ще изпълнявам
човешките си прости задължения...
Притихвайки във себе си, мечтаейки любовна песен!
Ще гледам влюбените млади и
ще си спомням за силата си някога,
без страх и без умора!
А имах много и още имам,
но умората ме завладява,
след всяко следващо разминаване по пътя!
Учители, уроци, карма!
Аз искам само среща на душата,
сливане със нея, искам само общо място
и предопределеност...
...сега съм ничия!
Фрагментите от мен са разпилени!
Прости ми, Господи, че моето сърце отслабва,
а то от тебе иска просто да обича!